

- ... την ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρηματίζει περὶ τούτων, γινώσκων δὲ ἑμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐπαίνεσαι καὶ στεφανώσαι ἡγευσὶν στεφάνου τὸν κοσμητὴν.
- ... ἀναγινώσκει δὲ τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήσαι παρὰ τὴν ἐπίστατον.
- ... ἀναγινώσκει δὲ τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήσαι παρὰ τὴν ἐπίστατον.
- ... τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην καὶ τὴν ἐπιγραφὴν μερίσαι τὸν παρὶν θεῶν.
- ... ἵνα τούτων γινόμενων φάνηται ἡ βουλὴ πρόνοιαν ποιουμένη τῆς τῶν ἐφήβων ἀγωγῆς καὶ...
- ... εἶπεν ἐπειδὴ οἱ ἐφηβεύσαντες ἐν ταῖς ἐπὶ Πολυχάρμου ἄρχοντος ἐκινετοὶ καὶ...
- ... παρθενεύοντες ταῖς τε κοσμητικῇ καὶ τοῖς παιδευταῖς καὶ προσεδόρουν.
- ... ἐν ταῖς γινόμεναῖς ἀκροάσεσιν.
- ... προσεβύτεροις διετρίβουσιν.
- ... ἐπιμενέοντες καὶ δὲ καὶ...
- ... ὡς καὶ φιλοτιμώμενοι.
- ... τοῦ...
- ... δὲ τοῖς μουσικοῖς.
- ... αὐτὸν ἐβόησαν.
- ... εὐφραντο.
- ... ΕΚΑΠΕΣΣΑ.
- ... ἄλλοις τ.
- ... καὶ ἐκκλητεύσαντες ἐμὲ πάσαις.
- ... βουλῇ εἰς τὴν ἐν Πολυχάρμῳ βιβλιοθήκῃ καὶ τὸ ψήφισμα ἐκκλησίᾳ Μνητορῶν.
- ... εἶπεν.
- ... Εὐφραντο.
- ... τὴν Παιδα καὶ ὁδύσαντες.
- ... σὺν φιλοτιμίᾳ ἀγαθῇ τύχῃ.
- ... δεδόχθαι τῇ βουλῇ τοὺς λαρόντας προσόδους εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρηματίζει περὶ τούτων, γινώσκων δὲ ἑμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ ἐπαίνεσαι καὶ στεφανώσαι ἡγευσὶν στεφάνου τὸν κοσμητὴν.
- ... τὸν στέφανον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἅσιν κινετοῖς τεχνικοῖς καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων ταῖς γυναικίαις ἀγῶσιν, τῆς δὲ ἀναγινώσκουσας τὸν στέφανον ἐπιμαρτυροῦναι τοὺς στρατιωτῶν ἐπαίνους δὲ καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτῶν, τὸν τε παιδὸς τρέφον Περικλέους καὶ τὸν...
- ... καὶ στεφανώσαι ἑκάστον αὐτῶν πολλοὺς στεφάνους ἐφ' ᾗ πεποιτῆνται ἀναστρέφοντες.
- ... καὶ στήσαι παρὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ κοσμητοῦ, ἵνα τούτων (συντελούντων) ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας τῶν νέων ἐπιδόντες ἐκαστοὺς ἐπὶ τῇ καλλίστῃ τῶν (ἐπιτελούντων).

οἱ ἐφ' ἡδύοι

τὸν κοσμητὴν

Τὰ ἄνω ἀναγινώσκονται ἐπὶ στήλης λίθου Πεν-  
τελησίου ἀνασκαφείσης ἐν τοῖς Κατηφόρῃ, κολο-  
βῇ· πάντοθεν κατὰ τὰ ἄκρα καὶ κατὰ τὸ μέσον  
δὲ· διότι ἤδη ἐν πηλαιοῖς χρόνοις καὶ πιθανῶς  
κατὰ τὸν βον μ. Χρ. αἰῶνα, ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ τῶν  
Ἀντωνίνων, ὅτε μάλιστα ἐσυνειβίζετο ἡ ἀνέγερ-  
σις Ἑρμῶν εἰκονικῶν εἰς τιμὴν τῶν κοσμητῶν τῶν  
ἐφῆδων, (ὡς ἐκ τῶν πολλῶν εἰς ἡμᾶς περιωθέν-  
των τοιούτων γνωρίζομεν,) ἔλαβον οἱ λιθοξόοι τὴν  
ἐτι ὁλόκληρον ἴσως στήλην καὶ ἀπὸ ἐπιμήκου  
κατέστησαν αὐτὴν τετραγωνικὴν, περικόψαντες  
πάντα τὰ ἄκρα, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς βᾶθρον Ἑρμοῦ,  
ἐφ' ᾧ καὶ ἐκοίλαναν, ὡς βλέπομεν, τὸ μεσαίτα  
τὸν τῆς μέρος· ἂν καὶ ὁ λίθος δὲν ἔχει τόσον ὕ-  
ψος ἢ πᾶχος, ὅσον συνήθως ἔχουν τὰ βᾶθρα  
τῶν Ἑρμῶν. Φαίνεται δὲ, ὅτι μόλις 200 ἔτη  
διέμεινεν ἡ στήλη ἀκεραία ἐν Ἀθήναις ἀνεστηλω-  
μένη, διότι ὁ ἐπ' αὐτῆς νῦν ἀναγινωσκόμενος Πο-  
λύχαρμος ἄρχων πρέπει νὰ εἴναι αὐτὸς ἐκεῖνος, ὃν  
μνημονεύει ὁ Κικέρων ἐν ταῖς πρὸς Ἀττικὸν ἐπι-  
στολαῖς του (5, 44), ὡς praetorem ἐν Ἀθήναις  
γενόμενον πρό τινας χρόνους, ὁ δὲ Meyer ἐν τῇ  
ἐν ἔτει 1854 ἐκδοθείσῃ *Commentatio epigraphica secunda* σελ. 89 ἐθεώρησε, καλῶς καθ' ἡμᾶς  
ποιῶν, πιθανόν, ὅτι ἦτο ἄρχων ἐπώνυμος ὁ Πολύ-  
χαρμος, ἂν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι δὲν ἐδήλουν συνήθως τὸν  
ἐπώνυμον τῷ ὀνόματι praetor, ἀλλ' ἄλλως. Ἡ δὲ  
ἐπιστολὴ ἐκείνη πίπτει εἰς τὸ 51 πρὸ Χριστοῦ.  
Ἄλλως δὲ ἡ τυπολογία τῶν δύο ἐπὶ τῆς στήλης ταύ-  
της ψηφισμάτων διαφέρει τῆς ἐν ἄλλοις τοῦ αὐ-  
τοῦ Χριστοῦ αἰῶνος ὁμοίους ψηφίσμασι κατ' ἄλλα  
τε καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐν στίχῳ 23<sup>ω</sup> γινόμε-  
νην πρωτοφανῶς μνεῖαν τοῦ Εὐριπίδου καὶ τῆς  
Ἰλιάδος. Πιθανὰ εἶναι ἐδῶ δύο τινά· ἢ ὅτι οἱ  
ἐφηβοὶ ἡγόρασαν ἰδίους χρήμασιν ἢ ἐκαλλιγράφη-  
σαν αὐτοὶ ἰδίᾳ χειρὶ καὶ κατέθεσαν εἰς τὴν ἐν τῷ  
Πτολεμαίῳ γυμνασίῳ βυβλιοθήκην Εὐριπίδην καὶ  
Ὀμηρον, καὶ ταῦτα θὰ ἔγιναν ὑπ' αὐτῶν ὑποχρεω-  
τικῶς κατὰ ψήφισμα δ' Μητροφάνης τις εἶπεν.  
Οὗτος δὲ ὡς εἰπὼν ψήφισμα κανονίζον ὑποχρεώσεις  
τινάς τῶν ἐφῆδων ἐγνώσθη ἤδη καὶ ἐκ τῆς πρὸ  
15 ἡμερῶν ἐν τούτῳ τῷ περιοδικῷ δημοσιευθεί-  
σης παρ' ἡμῶν στήλης, ὅπως καὶ ἄλλοι δύο ῥή-  
τορες τοιαῦτα περὶ ἐφῆδων ψηφίσματα εἰπόντες  
ἐγνώσθησαν ἐξ ἄλλων προτέρων ἐν τῷ Φιλίστορι  
καὶ τῇ Ἀθηνᾷ δημοσιευθεισῶν στήλων, ὁ Διοσκου-  
ρίδης καὶ ὁ Θεοδωρίδης.

Ἄλλο τι οὐσιῶδες νὰ εἰπῶ δὲν ἔχω, εἰμὴ ὅτι  
τὸ τετραγωνικὸν τῆς στήλης χάσμα ἔθεσα ἐγὼ

αὐθαирέτως μᾶλλον πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ ὁρῶντι· ἡ-  
δυνάτο τις καὶ κατὰ μεσῆς νὰ τὸ θέσῃ, καὶ νὰ  
κάμῃ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰς συμπληρώσεις του συμ-  
μετρικῶς. Ὁ λίθος αὐτὸς οὐδεμίαν νύξιν δίδει περὶ  
τοῦ ποῦ πλέον ἀπεκόπη, δεξιὰ ἢ ἀριστερά. Λυ-  
πούμαι δὲ, ὅτι ἐν 16<sup>ῳ</sup> στίχῳ δὲν ἠδυνήθην ν'  
ἀναγνώσω τὰ δέκα ἐκεῖνα γράμματα καὶ τὰ ἐση-  
μείωσα κεφαλαία, οἷα τὰ βλέπει ὁ ἀναγνώστης.  
Δὲν εἶναι δὲ ὑποχρεωμένος νὰ τὰ θεωρήσῃ ὡς βέ-  
βαια πάντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 49 Αὐγούστου 1866.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

## ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

ΤΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ  
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ. (1)

Ἡ Κεφαλονία. Κεφάλαιον α'.

Ἡ Κεφαλονία εἶνε νησὶ μπιτάδο, καὶ ἔχει  
πόρτο καλὸ, τόσο ἀπὸ μέσα ὥσάν καὶ ἀπὸ ἔσω.

Ἀπὸ τὸν Σωτήρα ὁποῦ εἶναι ὁ κάθος τοῦ  
Πισκάρδο ὡς τὸ πόρτο τοῦ Πισκάρδο εἶνε μί-  
λια β'. Τὸ πόρτο τοῦ Πισκάρδο εἶνε καλὸ διὰ  
ξύλα μικρά καὶ διὰ ἄρματωμένα, καὶ εἶνε διὰ  
τὸν λεβάντην ὄχι διὰ τὸν πουνέντι.

Ἀπὸ τὸ Πισκάρδο ὡς τὸν Ἀθέρα εἶνε μίλια  
ιβ'. Ὁ Ἀθερὰς εἶναι πόρτο καὶ ἔχει ἓνα νησιὸν ὁμ-  
πρὸς καὶ εἶνε καλὸ πόρτο διὰ τὸν πουνέντι.

Ἀπὸ τὸν ἅγιον Σίδερα ὡς τοὺς Βαρδιάνους  
γρέγο γαρμπῆ εἶνε μίλια ι'.

Ἀπὸ τοῦ Βαρδιάνους γρέγο τραμουντάνα εἶνε  
ὁ Κόρφος Ταργοστόλι, εἰς τὸν κάθο τῆς Σάντα  
Παναγίας, ἔξω τὸ πέλαγος ὁστρια γαρμπῆ, μί-  
λια λ'. εἶνε μία ξέρα κκκ καὶ κρατεῖ τὸ μάκρος  
τῆς μίλια η'.

Ἀπὸ τὸν κάθο τοῦ Κάπρου μαῖστρο τραμουν-  
τάνα ὕπας ἀνάμεσα τὸ Θιάκι καὶ τὴν Κεφα-  
λωνία καὶ ὕπας εἰς τὸ Πισκάρδο εἶνε μίλια μ'.  
καὶ εἰς ἐτούτην τὴν στράτα εὐρίσκεται πόρτα πολ-  
λὰ, τὸ πρῶτο τὸ λέγουν πόρτο Τζενοβέζη καὶ τὸ  
δεύτερο τὸ λέγουν ἡ Βάλλη Δαλεσάνδρα, ἡγουν ἡ  
Σάμοσα καὶ τούτῃ εἶνε κορφόπουλος καὶ πόρτο  
καὶ ἔχει καλὸ ράξιμο, ἡ Κεφαλονία γυρίζει  
ἀτόρνον μίλια ρ'.

Τὸ Θιάκι εἶνε μπιτάδο καὶ ἀνάμεσα τὴν Κε-  
φαλωνία καὶ τὸ Θιάκι εἶνε ἓνα νησιόπουλο χαμηλὸ  
καὶ ἔχει ἓναν πύργον καὶ μία στέρνα ἀπάνω του,  
καὶ λέγουν το τὸ Διδασκαλεῖον.